

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ ΧΟΛΑΡΓΟ Η ΑΝΤΙΦΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΑΝΤΟΧΗΣ

Η διαδήλωση στόμα με στόμα που πραγματοποιήθηκε στη γειτονιά της Καλλιθέας από το antifa Kallithea και το hip-hop live που διοργανώθηκε στον Χολαργό από τον γειτονικό πυρήνα του Χαλανδρίου τον περασμένο Ιούνιο δεν ήταν απλά δύο antifa event. Για την ακρίβεια θα λέγαμε πως δεν αφορούσαν μόνο τη χρονική στιγμή που λάμβαναν χώρα. Και τα δύο ήταν αποτέλεσμα δουλειάς χρόνων

στη μικροκλίμακα της κάθε γειτονιάς. Κινήσεις σαν κι αυτές που έχουν παρελθόν και που φιλοδοξούμε να έχουν και μέλλον δεν έσκασαν μύτη στις γειτονιές μας από το πουθενά. Πάτησαν σε προγενέστερα βήματα και στηρίχτηκαν κυρίως σε ένα σώμα ντόπιων υποστηρικτών που έχει φτιαχτεί μέσα από την πολύχρονη παρουσία των τοπικών πυρήνων και των σχέσεων που δημιουργούν.

ΕΜΕΙΣ ΚΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ

Από τότε που μας βρήκαν τα χίλια κακά της μοίρας μας κι έπεσαν πάνω μας και οι εφτά πληγές του Φαραώ μαζί έχουν περάσει σχεδόν δέκα χρόνια. Παγκόσμια καπιταλιστική κρίση, μπάτσοι, φασίστες, πογκρόμ, πρώτη φορά αριστερά, κομμένα μεροκάματα, «αντιφασιστικό» κράτος και ξανά μπάτσοι. Οι θεωρίες ανομίας, η ποινικοποίηση μεγάλων κομματιών της εργατικής τάξης και η αστυνομική τους διαχείριση, οι φασίστες ντυμένοι μαφιόζοι και το ανάποδο έγιναν ένα με τις ζωές μας. Μέσα σε αυτήν τη μακρά δεκαετία της γενικευμένης υποτίμησης ενηλικιωθήκαμε και ωριμάσαμε πολιτικά (σίγουρα πολύ περισσότερο από ότι οι συνθήκες).

Κι εν τω μεταξύ ο δημόσιος χώρος μετατράπηκε σε πεδίο μάχης. Το κράτος στους χαλεπούς καιρούς έψαχνε εναγωνίως τους υποστηρικτές του στοχοποιώντας τους αντιπάλους του. Πετάχτηκαν λοιπόν στην αρένα κάθε είδους κρατικοί μηχανισμοί προσπαθώντας να ελέγξουν κάθε σπιθαμή του πεδίου της αναπαραγωγής μας, ορίζοντας, το αν και με ποιους όρους θα υπάρχουμε και κρίνοντας ποιοι περισσεύουν και ποιοι όχι. Καθώς η καπιταλιστική κρίση κάλπαζε μεγάλα κομμάτια της τάξης μας μπήκαν στο στόχαστρο της δημόσιας τάξης και χαρακτηρίστηκαν «παράνομα», «ανώμαλα», «εξαρτημένα». Ο δημόσιος χώρος διαχωρίστηκε. Στη μία πλευρά του ταξικού ρήγματος βρέθηκαν οι μπάτσοι και οι φίλοι τους και στην άλλη άνθρωποι σαν κι εμάς.

ΣΤΗΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΑΝΑΧΩΜΑΤΑ

Στη μάχη αυτή δεν χρειαζόταν να διαλέξουμε στρατόπεδο. Βιώναμε ήδη το διάχυτο κοινωνικό ρατσισμό, καταλαβαίναμε ότι προοριζόμασταν για πέταμα. Γνωρίζαμε πως το ζήτημα του φασισμού δεν μπορούσε να λυθεί σε κανένα δικαστήριο. Ξέραμε επίσης πως πέρα από την κρατική ανατροφοδότηση η κοινωνική βάση του φασισμού δε θα εξέλειπε. Το βλέπαμε στις γειτονιές μας, στις φάτσες των μικροαστών γειτόνων μας, στους μπάτσους και στα αφεντικά μας. Σε αυτούς κι αυτές που βρίσκονται στην απέναντι πλευρά του ταξικού ρήγματος. Κι είπαμε πως δε θα τους κάνουμε την χάρη.

Επιλέξαμε να υπάρχουμε πολιτικά στις γειτονιές στις οποίες ζούμε, δουλεύουμε και αναπαραγόμαστε. Κοιτάξαμε να φτιάξουμε μικρά αναχώματα - τους antifa πυρήνες.¹ Προσπαθήσαμε κι ακόμη προσπαθούμε να πηγαίνουμε μέχρι εκεί που φτάνουν τα χέρια μας. Χωνόμαστε στην κοινωνική και ταξική πόλωση που διατρέχει τις κοινωνίες μας, κοιτώντας να εστιάζουμε στη δική μας πλευρά του ταξικού ρήγματος. Το βασικό μας εργαλείο δεν είναι η

βία, αλλά η επίμονη εργασία μας στους τοίχους, στους δρόμους και στις πλατείες. Είναι μια διαδικασία που κωδικά ονομάζουμε «αγκωνιές χωρίς να ακουμπιόμαστε». Η προσπάθειά μας να πάρουμε το πάνω χέρι στις γειτονιές μας και να αμφισβητήσουμε την «κυριαρχία» των μπάτσων και των φίλων τους στις πλατείες μας γίνεται με απλά ακουμπήματα.

Μπαίνουμε σφήνα στην καθημερινότητα της γειτονιάς με εκατοντάδες αφίσες κολλημένες στους τοίχους της, με συνθήματα που ξερνάνε ταξικό μίσος, με μια απροειδοποίητη διαδήλωση στόμα με στόμα, με ένα antifa live. Με αυτούς και πολλούς άλλους τρόπους βρίσκουμε τους ομοίους μας, αυτές και αυτούς που έχουν λόγους και διάθεση να αντιμάχονται μαζί μας τους εχθρούς μας με κοινά μέσα. Ο καθένας όπως μπορεί. Με γεμάτους γκράφιτι τοίχους, με ρίμες, με acab κερκίδα στα γήπεδα. Εντοπίζουμε τα μέσα αυτά σε κάθε κώδικα και κουλτούρα της εργατικής τάξης που φτιάχνεται έξω από και ενάντια σε κάθε κρατική έκφραση. Οπαδοί που δεν τη βλέπουν έμμισθοι υπάλληλοι προέδρων των ΠΑΕ, χιτχοπάδες που ριμάρουν για τα ζόρια τους και όχι για αμάξια, γκόμενες και φράγκα, γκραφιτάδες που αλωνίζουν τη μητρόπολη όχι κατά παραγγελία κάποιου χορηγού. Έχουν φτιάξει τις δικές τους κοινότητες και τους δικούς τους τρόπους για να αυταπαλεύουν τη σαπίλα. Κι είμαστε στην ίδια πλευρά.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ ΧΟΛΑΡΓΟ ΑΝΤΙΦΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΠΙΘΕΣΗ!

ΑΝΤΙΦΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟΜΑ ΜΕ ΣΤΟΜΑ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ

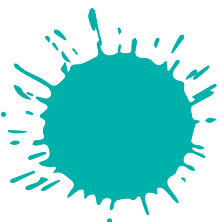
Στις 16 Ιουνίου το antifa Kallithea διοργάνωσε μια ξεχωριστή διαδήλωση στόμα με στόμα.² Νεαροί γκραφιτάδες της γειτονιάς, νεαρές ράπερς, οργανωμένοι οπαδοί της τοπικής ομάδας, άνεργες, φοιτητές και μαθητές των λυκείων της πόλης πιάστηκαν αλυσίδες και κατέβηκαν στο δρόμο αυτόνομα. Σε χώρο και χρόνο καθορισμένο από τα πριν, έφτιαξαν ένα οργανωμένο, αυτοπεριφρουρούμενο μπλοκ και μπήκαν σφήνα στη ζωή της γειτονιάς. Αντιφασίστες και αντιφασίστριες που έχουν χωθεί σε κάθε στενό της Καλλιθέας και των περιχώρων της, γιατί είναι η καρδιά αυτής της γειτονιάς.

Ένα ειδικό χαρακτηριστικό της διαδήλωσης αυτής που πέρασε από τους κεντρικούς δρόμους της Καλλιθέας φωνάζοντας μεταξύ άλλων: «Πνιγμένοι στο ποτάμι θα είστε ωραία θέα, ποτέ φασίστες στην Καλλιθέα». ήταν η αυστηρή σύνθεση των διαδηλωτών. Η πλειοψηφία του σώματος αυτής της διαδήλωσης ήταν άνθρωποι νεαρής ηλικίας. Πιτσιρικάδες και νέες από την γειτονιά δίχως πρότερη εμπειρία να

Την ίδια ώρα που τραβιόνταν αυτές εδώ οι φωτογραφίες, σε διαφορετικό μέρος του Χολαργού, ο δήμος είχε οργανώσει για τους «νεολαίους του» rock live (είναι αντισυμβατικά τυπάκια εκεί στο δημοτικό συμβούλιο). Δεν ξέρουμε αν όλα τα πενήντα άτομα που πήγαν ήταν παιδιά δημοτικών υπαλλήλων και δημοτικών συμβούλων και με κάποιο τρόπο βρέθηκαν εκεί λόγω εκβιασμού. Ξέρετε κάτι του στυλ: «Αν δεν έρθεις στο live του δήμου το βράδυ, θα σου κρύψω το playstation ή θα κάνεις να δεις χαρτζιλίκι ένα μήνα».

Ξέρουμε όμως ότι τα περίπου 400 κορίτσια και αγόρια που βρέθηκαν στο hip-hop live του antifa Xalandri στην πλατεία Δημοκρατίας δεν χωράνε όλα στα παραπάνω καρέ. Όπως δεν φαίνονται τα χαμόγελά μας στο τέλος της βραδιάς, δεν ακούγονται οι βραχνές φωνές μας καθώς αποχαιρετούσαμε την πλατεία με μία μίνι διαδήλωση, μαζί με όλες και όλους εκείνους που είχαν έρθει για το live. Παρ' όλα αυτά εξακολουθούν να είναι συναρπαστικά!

Ακράδαντα πολιτικά επιχειρήματα και στο βάθος κλούβα

«Χαλαρή κουβεντούλα» μεταξύ μπάτσων – εκπροσώπου του δήμου και συντρόφων λίγο πριν τους διώξουμε από την πλατεία. Ακράδαντα πολιτικά επιχειρήματα του τύπου: «Ο δημόσιος χώρος είναι δικός μας, δεν χρειαζόμαστε καμία άδεια για αυτόν κι όποιος λέει το αντίθετο είναι φασίστας» μέτρησαν πολύ. Αν και νομίζουμε μέτρησε περισσότερο η δημόσια παραδοχή της οργανωτικής μας δυνατότητας να ρίξουμε 6.000 αφίσες με τη φάτσα του δημάρχου Χολαργού και να υποστηρίξουμε γιατί είναι φασίστας!

βαραίνει τις τσέπες τους. Crew γκραφιτάδων που δεν γουστάρουν λευκούς μικροαστικούς τοίχους, χιπχοπάδες που ριμάρουν για τις ζωές τους, φρικαρισμένοι οπαδοί που τραβιούνται με τους μπάτσους κάθε Κυριακή στο γήπεδο, άνεργες που τις τρώει η γύρα και εργάτες που τους τρώνε τα δεκάωρα.

Όλοι αυτοί και αυτές δεν βρέθηκαν τυχαία πασμένοι χέρι χέρι. Είχαν συναντηθεί ξανά σε hip-hop συναυλίες, σε ομαδικά βαψίματα, σε συζητήσεις. Η διαδήλωση αυτή μπορεί να έγινε τώρα αλλά εμπειριέχει μέσα της συλλογική δουλειά 6 χρόνων του antifa Kallithea. Προετοιμαζόταν μέρα με τη μέρα καθώς έψαχνε για τους φίλους και έχτιζε μαζί τους σχέσεις εμπιστοσύνης. Καθόλου αμελητέο.

ANTIFA HIP-HOP ΣΤΟΝ ΧΟΛΑΡΓΟ ΚΑΙ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΣΚΑΣΜΟ

Στις 22 του ίδιου μήνα το antifa xalandri διοργάνωσε μαζί με την υποστήριξη δεκάδων συντρόφων και συντροφισσών ένα δημόσιο hip hop live στην πλατεία του Χολαργού.⁴ Το live αυτό είχε σαν κεντρικό σύνθημα το κλασικό πια: «Antifa σημαίνει επίθεση» και έγινε γνωστό σε ένα μεγάλο μέρος της πόλης τρεις εβδομάδες πριν πραγματοποιηθεί, λόγω της μαζικής αφισκοκόλλησης.

Η γειτονιά γέμισε αφίσες. Όσο σκίσιμο και αν έφταν από φιλήσυχους μικροαστούς, τόσο πιο έντονα κολλημένη ήταν η γειτονιά την επόμενη. Σπρέι σε τοίχους προπαγάνδιζε πως «Antifa σημαίνει... Πλατεία Δημοκρατίας 22/6». Και άλλα ευφάνταστα συνθήματα.

Κι ενώ περιμέναμε να δούμε πώς θα αντιμετώπιζε η νεολαία του μεσοαστικού προαστίου του Χολαργού το hip hop live, η δημοτική αρχή του Χολαργού μάς υπενθύμισε ότι τίποτα δεν είναι απίθανο. Οι μπάτσοι του τοπικού Α.Τ. με την υποστήριξη μιας διμοιρίας ΜΑΤ μάς περίμεναν στην πλατεία για να μας ανακοινώσουν ότι η συναυλία «απαγορεύεται». Ο λόγος που επικαλούνταν ήταν ότι δεν είχαμε ζητήσει (κι άρα δεν είχαμε λάβει) άδεια. Ε να! Δεν είχαμε ζητήσει άδεια, ακριβώς επειδή αρνούμαστε να δεχτούμε ότι ο δημόσιος χώρος είναι τσιφλίκι των «αρχών»! Αυτή ακριβώς η άρνηση βρισκόταν πίσω απ' το πολιτικό σκεπτικό της συναυλίας: λέγαμε ότι ο δημόσιος χώρος ανήκει σε όσους τον χρησιμοποιούν κι ακριβώς αυτό ήταν που είχαμε πάει να διεκδικήσουμε.

Ο δήμαρχος και οι παρατρεχάμενοί του δεν αντιλαμβάνονταν τη συναυλία ως ένα πολιτιστικό γεγονός, αλλά ως μια πρόκληση για το είδος και το μέτρο της εξουσίας που μπορεί να ασκηθεί στο δημόσιο χώρο. Από τη μεριά τους είχαν δίκιο.

Τα ενδεχόμενα ήταν τρία. Το πρώτο έλεγε να διαλυθούμε ησυχώς και να γυρίσουμε ξενερωμένες στα σπίτια μας. Το δεύτερο να τσαμπουκαλευόμασταν στους μπάτσους και ας γινόταν ό,τι ήταν να γίνει. Το τρίτο ενδεχόμενο έλεγε πως εμείς είχαμε πάει εκεί με συγκεκριμένο σκοπό. Είχαμε πολιτικό στόχο. Και ξέραμε πως πάντα σε αυτές τις περιπτώσεις παίζει ρόλο να γνωρίζεις το συλλογικό σου εαυτό. Τα όρια του και τις δυνατότητές του. Αυτό που καταλαβαίναμε για εμάς ήταν ότι είμαστε άνθρωποι που ζούμε σ' αυτές τις γειτονιές. Ότι στα πέντε χρόνια παρουσίας, η υπογραφή μας, τα λόγια και οι ιδέες μας, η συλλογική εργασία μας, τα μοιράσματα στα σχολεία, οι συναυλίες, οι δημόσιες εκδηλώσεις μας έχουν αφήσει ένα μικρό στίγμα – εν ολίγοις είμαστε γνωστοί σε φίλους κι εχθρούς.

Όταν οι μπάτσοι μάς ανακοίνωσαν ότι «απαγορεύομασταν» έπρεπε να πάρουμε μια γρήγορη απόφαση. Το κάναμε «στα γρήγορα». Αλλά αυτό το «στα γρήγορα» τελικά βγήκε μετά από χρόνια τριβής με το δημόσιο χώρο, την πολιτική οργάνωση και τις γνώμες για τη δημόσια τάξη. Γνωρίζαμε από πριν ότι η δημόσια τάξη έχει επίπεδα. Η απαγόρευση ενώπιον της οποίας ήρθαμε αντιμέτωποι μας φάνηκε όχι και τόσο «κάθετη», παρά το «αμάσχητο» ύψος των χακίδων. Κατάλαβαίναμε από πρώτο χέρι ότι άλλο πράγμα η ανακοίνωση της απαγόρευσης και άλλο πράγμα η επιβολή της. Αποφασίσαμε να μπορούμε όλοι κι όλες μαζί στην πλατεία και να διαπιστώσουμε πόσο μακριά μπορούσε να φτάσει η απαγόρευση. Είχαμε τη γνώμη ότι μια επίθεση μετά δακρυγόνων εναντίον μας τελικά θα δημιουργούσε περισσότερα προβλήματα στη δημοτική αρχή, απ' αυτά που υποτίθεται ότι θα έλυνε. Ξεκινήσαμε να στήνουμε το live πλάι σ' ένα ποτάμι εντολών που πηγαινοερχόντουσαν. Η ΓΑΔΑ στους Ματάδες, το τοπικό Α.Τ. στους καπελάκηδες, ο δήμαρχος στον εκπρόσωπό του κλπ κλπ. Όταν τελικά, οι άσχετοι με τη συναυλία αποχώρησαν η ντόπια πανίδα πλημμύρισε την πλατεία. Κάποιες εκατοντάδες αντιφασίστες κι αντιφασίστριες από τα σχολεία και τις πλατείες της περιοχής, από την τοπική κερκίδα και από τις γύρω περιοχές έκαναν για λίγες ώρες την πλατεία Δημοκρατίας ένα πολύ φιλόξενο antifa σημείο.

Αφίσα που κολλήθηκε από το antifa Xalandri μετά την αποτυχημένη απαγόρευση και την πετυχημένη συναυλία.

Από την Καλλιθέα μέχρι τις Τζιτζιφιές φασίστες δε θα αφήσουμε σε αυτές τις γειτονιές

Η στόμα με στόμα διαδήλωση που οργάνωσε το antifa Kallithea μαζί με νέους από την γειτονιά είχε νεύρο. Είχε χέρια ιδρωμένα πιασμένα σε αλυσίδες και ρυθμό. Για μισή ώρα τα συνθήματα έπεφταν βροχή, τα τρικάκια χιόνισαν την πόλη μέσα στον Ιούνη. Είδαμε τους φίλους μας, μας είδαν κι αυτοί. Όσο για τους εχθρούς μας να σημειώσουμε πως δεν είναι και πολύ έξυπνο να πετάς αυγό από το το μπαλκόνι του σπιτιού σου την ώρα που από κάτω περνάει antifa διαδήλωση.

1. Δες «Διάλειμμα όχι για διαφημίσεις: Autonome Antifa», Antifa #26, 09/2011.
2. Για την προκήρυξη που μοιράστηκε και για οπτικοακουστικό υλικό μπες στο antifakallithea.wordpress.com
3. Δες «Διαδηλώσεις στόμα με στόμα: Αντιφασιστική οργάνωση και δρόμος», Antifa #45, 03/15.
4. Για την προκήρυξη και για οπτικοακουστικό υλικό μπες στο antifaxalandri.wordpress.com